

Els deu passos cap a Nanette

Hannah Gadsby

Fecha de publicació:

01/06/2022

Sello Editorial:

Columna Edicions

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 86 71

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Hannah Gadsby es despulla per explicar què la va portar a escriure el monòleg que la va fer famosa: *Nanette*.

Hannah Gadsby es despulla per explicar què la va portar a escriure el monòleg que la va fer famosa: *Nanette*.

No hi ha res més fort que una dona trencada que s'ha reconstruït a ella mateixa». Hannah Gadsby, *Nanette*

Hannah Gadsby, humorista guanyadora de diversos premis, va trencar els límits del que és la comèdia amb el seu monòleg *Nanette*, que inesperadament la va fer famosa i reconeguda arreu del món. En aquestes memòries explica els moments determinants de la seva vida que la van portar a la creació de *Nanette* i per què va prendre la decisió conscient de deixar l'autocrítica despietada com a forma d'humor per passar a dir la veritat, sense importar el preu.

L'espectacle *Nanette* és una crítica molt punyent a la manera com la societat condueix els debats públics sobre les comunitats marginades. Quan es va estrenar a Netflix, va deixar el públic captivat per la seva brutal honestedat i l'estranya capacitat de portar-los de la rialla al silenci amb nus a la gola inclòs. A *Els deu passos cap a Nanette* Gadsby continua fidel al seu estil personal i es consolida com una de les veus més explosives i formatives del nostre temps.

Esgarrifós i hilarant, aquest llibre fa un repàs del creixement de l'autora com a persona queer, de la seva relació en constant evolució amb la comèdia, de la seva lluita amb l'autisme i el TDAH, que li van diagnosticar quan ja era gran, i, finalment, de la columna vertebral de *Nanette*: la renúncia a l'autocrítica ferotge, el rebuig de la misogínia i la importància moral de dir la veritat.

«Hannah és una força prometeica, un talent revolucionari. Aquest llibre hilarant, commovedor i de vegades tràgic tracta d'on es van encendre els seus focs». Emma Thompson

«Un dels llibres més esperats del 2022». *Entertainment Weekly*, *Popsugar*

Hannah Gadsby es despulla per explicar què la va portar a escriure el monòleg que la va fer famosa: *Nanette*.

Sobre *Nanette*:

«Ningú ha fet mai un monòleg tan urgent i inquietant com *Nanette* de Hannah Gadsby, un debut fascinant a Nova York [...] que anuncia una nova veu important». Jason Zinoman, *The New York Times*

«Gadsby abandona els estàndards de l'humor i s'enfronta a la seva pròpia vida amb una precisió crua i íntima». Cassie da Costa, *The New Yorker*

«*Nanette* traspua emoció, com una ferida sagnant, però al darrere té la força d'una gran ment i una humorista astuta. Els nostres sentiments cap a Gadsby després de veure aquest brillant monòleg es poden resumir en una paraula: bravo». Luke Backmaster, *Daily Review*

«Una experiència electrizant. [...] *Nanette* abjura de la comèdia tant en la forma com en el contingut, però com a crit del cor i com a experiència teatral és indeleble». Brian Logan, *The Guardian*

«És esgarrifós, és hilarant, et destruirà». Sarah-Jane Collins, *Columbia Journal*

«El poder de *Nanette* és innegable i aquest espectacle perdurà en la nostra ment molt de temps». Brian Donaldson, *The List*

Hannah Gadsby

Hannah Gadsby va néixer i créixer en un poble aïllat de Tasmània, Austràlia, on l'homosexualitat era il·legal fins al 1997. És la més petita de cinc germans, i va percebre la seva infància com a segura i «normal», però a mesura que va agafar consciència del fet que era una persona «estranya», el món exterior va començar a soscavar-li la vulnerable autoestima i es va qüestionar el valor de tota la seva existència. Després de traslladar-se a l'Austràlia continental i llicenciar-se en Història de l'Art, la Hannah es va trobar a la deriva, fent feines precàries i suportant anys d'aïllament marcats per la violència homofòbica i sexual. Als vint-i-set anys, sense una llar ni la capacitat d'imaginar el seu propi futur, una amiga la va instar a participar en un concurs de comèdia. Va guanyar, i així va començar la seva carrera com a humorista. Es va fer coneguda pel seu humor autobiogràfic i autocrític, que la va convertir en l'objecte de les seves pròpies bromes. Però l'any 2015, mentre Austràlia debatia sobre la legalitat del matrimoni entre persones del mateix sexe, la Hannah va començar a qüestionar aquesta manera de narrar històries, treballant en un espectacle que es convertiria en «l'acte de comèdia més comentat, descrit i compartit de tot el món» (*The New York Times*).

Va qüestionar les bases del que vol dir fer humor amb el seu monòleg *Nanette*, que va portar de gira per Austràlia, el Regne Unit i Nova York, omplint a tot arreu. El seu llançament a Netflix, i els premis Emmy i Peabody que li van donar, van portar *Nanette* (i la Hannah) al món. El seu difícil segon espectacle (que també va ser l'onzè en solitari) es titula *Douglas*, en honor al seu gos. Va portar *Douglas* per tot el món, va tornar a omplir els teatres i va aconseguir una altra nominació als Emmy. Abans de tot això, va aparèixer com un personatge anomenat Hannah a *Please Like Me* (Hulu) i va fer una gira per la seva Austràlia natal i el Regne Unit com a humorista. Ha fet documentals d'art entre moltes altres coses al llarg de més d'una dècada en el món de l'humor.